

Publicerad 2011-08-27 11:13 av Regnmolns tårar

till barnet jag aldrig kan föda, men som fanns där när jag fick veta

verkligheten håller barnets hand

så liten och tanig en barnahand kan vara

du vinkar men jag vet inte om du ler

ditt ansikte är skymd utav sanningens språk

jag är bara barnet själv men älskar dig ändå

bon voyage mitt barn, du reser nog längre än jag kan ana

fast mina hjärtslag dem slår för två, oss två,

även om du aldrig riktigt fanns

kan jag svära på att jag kände en barnahand

hålla så hårt i min den dagen mitt skratt skars itu av min gråt

jag är samma unga barn som igår fast en dag mitt barn

ska jag välkomna dig hem och vara lite äldre då

aldrig kan jag bära dig i nio månader

den lyckan är jag berövad på, men jag vet att en dag

då blir jag mor åt ett barn som delar mitt hjärta,

min kärlek, då ska jag välkomna dig hem mitt kära hjärtebarn

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Regnmolns tårar med Poeter.se id #30522 innehar upphovsrätten